

ת"פ 21630/03/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד גל זנדר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 21630-03-14 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' זנדר
תיק חיצוני: 2-0472-82013-_____

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
מאשימה	פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נגד	
נאשמים	גל זנדר

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו קשירת קשר עם אחרים לקבל במרמה כספים שימשכו ממכשיר כספומט באמצעות כרטיסי חיוב מזויפים, אותם ייצרו, ובהם יזינו קודים סודיים של לקוחות, שהמידע ביחס אליהם יגיע לרשותם תוך שימוש ב"מכשיר שפתיים" שיותקן על פתח הכנסת כרטיס החיוב. על פי הנטען, במסגרת קידום הקשר, התקין הנאשם את מכשיר השפתיים בכספומט כדי לקבל נתונים, ולאחר מספר שעות בהן נאספו במכשיר השפתיים נתונים של קודים סודיים של לקוחות שעשו שימוש בכספומט, הסיר הנאשם את המכשיר. הנאשם התקין את המכשיר פעם נוספת ובפעם זו נעצר על ידי המשטרה.

טרם תשובה לאישום טען ב"כ הנאשם כי כתב האישום אינו מגלה עבירה של קבלת דבר במרמה, אלא עבירה של קבלת דבר בתחבולה, שכן לא נטענה לפי עובדות כתב האישום כל טענת מרמה בפני אדם בביצוע המעשים המפורטים בכתב האישום. בנוסף, בנוגע לעבירה של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, נטען כי כתב האישום אינו מגלה עבירה, שכן העובדות המפורטות בו בדבר יכולת קריאת תוכן כרטיס החיוב וצילום הקוד הסודי, אינן מבססות את העבירה האוסרת ייצור, הדפסה, מחיקה או שינוי נתונים בכרטיס החיוב.

המאשימה מבקשת לדחות את שתי הטענות. לשיטתה מדובר בעבירת ניסיון לביצוע עבירת מרמה, ואין מדובר בתחבולה. המרמה המתוכננת, שלא יצאה אל הפועל מחמת שהעבירה לא הושלמה, היא קבלת כספים על סמך מצגי מרמה ביחס לכרטיסי החיוב. לעניין העבירה של החזקת ציוד לזיוף, נטען כי הציוד שנעשה בו שימוש והפעולות שצוינו בכתב האישום, כמו גם איסוף ושימוש בנתונים שנתקבלו, מהווים חוליה ראשונה בייצור כרטיס חיוב מזויף.

בחנתי את טענות ההגנה בהתאם לעובדות כתב האישום, הוראות הדין ותכלית האיסורים.

אשר לטענה הראשונה, ב"כ הנאשם טוען שאין בכתב האישום התייחסות למצג המרמתי ואין אדם מרומה, שכן כל שנעשה הוא הצמדת מכשיר השפתיים לכספומט, ולפיכך לכל היותר מדובר בתחבולה. ואולם, עבירת המרמה שתוכננה אינה באה לידי ביטוי בפעולה המתוארת לבדה, שהיא אחת בשרשרת של פעולות לשם הגשמת המרמה. המרמה עצמה מתבטאת בשימוש המתוכנן בכרטיסי חיוב מזויפים לשם קבלת כספים שאין בהם זכות. המצג המרמתי הוא בהתנהגות, היינו בהצגת כרטיס שנחזה להיות אמיתי וחוקי, ומעניק כביכול זכות למשוך באמצעותו כספים מחשבון הבנק, ובמשיכת כספים המבוצעת כביכול כדין בעל הכרטיס העושה שימוש בקוד הסודי שבידיעתו האישית בלבד, בעוד שבפועל נלקחו הנתונים והקוד הסודי שלא כדין באמצעות מכשיר השפתיים וזיפו כרטיסי החיוב ללא ידיעת בעל הכרטיס. לאור העובדה שהמעשים נגדעו בטרם הושלמו, לא הוצגו מצגי המרמה האמורים. כתב האישום מפרט את הפעולות האופרטיביות שנעשו לקידום תוכנית המרמה הכוללת, לשם הוצאתה מן הכוח אל הפועל, בשלב החורג ממעשי הכנה בלבד, ועולה כדי ניסיון, ולא מצאתי פגם או פסול במתואר או בעבירת המרמה המיוחסת לנאשם מכוח אותם מעשים, ככל שיוכחו כמובן.

אשר לטענה השנייה, מקובלת עליי עמדת המאשימה כי בהתאם לתכלית החוק ולפירוש הלשוני הסביר, החזקת ציוד שמטרתו ותכליתו לאפשר ייצור כרטיסי חיוב שאינם חוקיים, היא אסורה, והעבירה הנזכרת נועדה למנוע אותה. מכשיר שפתיים הקורא נתונים מכרטיסי חיוב חוקיים ומעתיק קודים סודיים, מהווה ציוד שנועד לקידום המעשים של זיוף כרטיסי חיוב, ואין בעובדה שלא ניתן להשלים את פעולת הזיוף של כרטיסי החיוב באמצעות מכשיר זה בלבד, ונדרשות פעולות נוספות לשם ייצור כרטיסי חיוב מזויפים, כדי להביא למסקנה שהחזקתו של ציוד זה אינה החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, כפי שמבקש הסנגור לטעון.

משכך, אני דוחה את שתי הטענות המקדמיות שנטענו. ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ד, 01 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.